

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ærumnæ D. N. Jesu Christi

Thomé <de Jesus>

Monachii, 1676

Oratio Psalmi De Profundis contra tentationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45834)

ritate non audeo venire in conspectum tuum in potestate cupiditatum mearum; & fui tam demens, ut sperarem salvari incedendo per viam perditionis, ac sæpe volui sceleratas meas delectationes, & voluntatem diaboli conjungere cum tuo servitio; quod sicuti non potuit fieri, ego me præcipitavi in multorum peccatorum miseriam, & in portas inferni,

VI. Hoc est, Domine, quod ego feci; sed tua est misericordia. Erravi, bone Pastor! peccavi, bone JESU! feci de meo, sanctissime Deus! Ideo tu dixisti, quod non in solo pane vivat homo, sed in omni opere manuum tuarum, & in virtute cordis tui, & in pietate verborum divini & suavissimi oris tui. Si ergo, Domine, non possum non esse tuus, & tu meus, quomodo moriar? Aperi, bone JESU! thesauros tuos, & erige vilitatem meam: da mihi robur contra hunc hostem; ignosce mihi delicta præterita: da mihi vitam, vigorem & fortitudinem, ut tam fideliter pugnem, quam ignavus fui hactenus in certamine, in quod me misisti. Qui sum ego, Domine, ut pugnem & vincam? Sed tu, Dux meus, qui humilitate tuâ vicisti meos inimicos, non reliquisti mihi efficacius medium, quàm illam contra omnes illorum assultus. Confiteor, Deus meus, quod absque divinâ tuâ virtute nihil possim: quod si nollem fateri, ipsi lapsus mei contra me testarentur, quibus per superbiam eò decidi, unde sine tua ope non possum resurgere. Præsens mea voluntas est, te non ampliùs offendere, neque ampliùs consentire meo inimico: sed etiam scio, quod non habeam vires pugnandi, nisi tu pugnes pro me.

O R A T I O

Psalmi De Profundis contra Tentationes.

*De profundis clamavi, ad te, Domine,
Domine exaudi vocem meam.*

I.

CONFITEOR, Deus meus, quod me posueris in statu sublimi, circumdato misericordiis tuis; at ego infelix præcipitavi me in profundum amoris terreni, in profundum voluntatis inimicorum meorum, in profundum infirmitatis ac cæcitatatis, in profundum vitio-

victorum à te separantium; & sepelivi me in profundo cipporum & catenarum, quæ tenent & humiliant animam meam, ut lumen cæli non videam, nec sentiam tua divina dona & lumina, projectus in profunditates distantiarum, à te longissimè separantium. Tu verò me vides & mandas, ne desperem: propterea altissime & misericordissime Deus! ex omnibus istis profunditatibus, in quibus jaceo captivus, in tenebris, languens, consumptus, & miserabilis, ad te levo spem meam, & mœstos oculos meos: ac licet non merear aspici, nec audiri; tu tamen, ne omittas conjicere in me pios oculos tuos, & audire miserabiles voces, quas ad te emittunt meæ miseriæ.

*Fiant aures tuæ intendentes in vocem
deprecationis meæ.*

II. Noli, Domine, obturare pias aures tuas ei, qui ad paternas voces tuas semper surdum se præbuit; sed ille amor, quo mandasti, ut te audirem, nunc eas aperiat ei, qui nunc implorat auxiliùm tuum. Quia, si cum misericordiâ tuâ me audias, ac sanes, ego mi bone Pastor, audiam vocem tuam, & ereptus ex his profundis sequar vocationem tuam, & faciam quidquid mandaveris.

*Si iniquitates observaveris Domine;
Domine quis sustinebit?*

III. Si tu, Domine, ponderes gravitatem peccatorum meorum, & in justa & rigorosa bilance appendas, quod illis merui, quam spem possum habere? quas habeo facultates ad satisfaciendum tuæ Majestati pro debitis, quæ per meas culpas contraxi? si tu non temperes erga me rigorem justitiæ tuæ, quod medium habeo salutis, & ad quem levabo oculos meos? sine dubio peribo, quia à te solo, quem offendi, possum sperare remedium.

Quia apud te propitiatio est.

IV. Quia remissio peccatorum, misericordiâ & pietas est solùm in manu tua, nec voluisti, ut ab alia haberem remedium, quàm ab ea, quæ potest punire: quia quidquid est extra te, justè insurgit contra me, & omnia me condemnant. Habeo contra me peccata mea, ingratiudines meas, omnes creaturas tuas, quibus malè sum usus, & è quibus non profeci: legem tuam, quam

sum transgressus; inimicum, cui parui: & quidquid extra te est, meritò contra me est: & sic omnia contra me clamant, quia sum omnibus abusus ad tuam injuriam. Ego, ego ipse, sum maximus omnium, quos habeo, inimicorum; & conscientia mea certissimus testis est meorum malorum. Ubi ergo extra te, Domine inveniam misericordiam? in te solo invenitur pietas, quæ omnia sustinet; misericordia, quæ omnia condonat. Si tu mihi hoc pectus paternum claueris, quid me fiet? ubi quæram remedium?

Et propter Legem tuam sustinui te Domine.

V. Sed tu mihi præcepisti, ne unquam desperem, & ut, si quando me videro in periculo, te invocem, ad te convertar, qui me es recepturus, & ordinasti, ut justitia tua parcat peccatori pœnitenti: & ne quidquam desit mihi, aliam legem amplissimam fecisti, & jubes, ut misericordia tua semper, & omni hora peccatori pœnitenti ignoscat. Ergo à te ad has leges provoco, & cum his legibus, de quibus sum certissimus, quòd eas nunquam sis abrogaturus, venio obligatus ad omnes pœnas, sperando à te omnem miserationem, quæ mihi est necessaria.

*Sustinuit anima mea in verbo ejus,
speravit anima mea in Domino.*

VI. Tu, Domine, non es talis, ut verba tua non serves: non vocas, ut occidas, sed ut vitam des: non offers misericordiam tuam, ut eam neges ad te redeuntibus, sed ut eos recipias omni cum benevolentia. In hoc verbo tuo sperat anima mea; hoc est, quod quærit hæc errans ovicula.

*A Custodia matutina usque ad noctem,
speret Israël in Domino.*

VII. Vel, ut est in Hebræo: *Anima mea expectat Deum magis quam custodes ipsum mane.* Sicut enim, qui noctu stant in excubiis, suspirant & expectant magno cum desiderio, dum veniat aurora, ut quiescere possint à labore noctis, & gaudeant luce diei usque ad noctem; ita, & multò magis anima mea sustentatur spe, quam habet in te: quia, dum circumdant me tenebræ meorum peccatorum, & pericula tentationum, sum certus & securus, quòd solâ præsentia tuâ possis sublevare meam dejectionem, & infirmitatem.

tem : mediante luce tuâ , sperat videre ; mediante virtute tuâ , confirmari ; mediante misericordiâ tuâ , resistere difficultatibus ; mediante gratiâ tuâ , referre victoriam . Si enim tu visitaveris pauperem hanc animam , fugient omnes inimici mei , & evanescent mea peccata : dabisque mihi tuam virtutem ad resistendum & perdurandum in nocte tribulationis , ac tentationis , cum permiseris eam reverti .

Quia apud Dominum misericordia, & copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël ex omnibus iniquitatibus ejus.

VIII Tui sunt thesauri misericordiæ , & in eis largiendis non es parcus . Nam ubi decrevisti eos aperire , ut medearis meis malis , quid intermisisti pro mea salute ? liberalissimè tribuisti mihi , quidquid habes ; & promisisti , quidquid possum optare & copiosissimè succurristi necessitatibus meis , quas meliùs novisti , quàm ego ; ex omni parte circumdedisti me bonitate tuâ ; suscepisti in te mala mea : pertulisti poenas , quas ego debui : profudisti totum sanguinem tuum , dedisti vitam , donasti merita tua , vicisti meos inimicos , aperuisti regnum cælorum , heredem fecisti me omnium bonorum cælestium . Ergo , Redemptor mi , non pereat in me tam larga & copiosa redemptio per infelices tentationes animæ , & miserabiles lapsus infirmitatis meæ ; sed conforta me virtute tuâ , protege me misericordiâ tuâ , ut semper te amem , fideliter resistam inimicis , qui cupiunt me separare à te , & omnibus malis , quæ displicent tibi , & multò meliùs novisti , quàm ego . Tanquam copiosissimus Redemptor , purifica illa , ut , cum erunt restaurata per te , unice Restaurator meus , tu vivas in me , & ego in te : tunc faciam quidquid tibi placuerit , & tu in creatura tua glorificaberis .

O Regina Angelorum , Domina nostra , & Administratrix omnium bonorum DEI ! sis Advocata mea in tentationibus , refrena furorem inimicorum , & corrobora debilitatem meam ; ut , te juvante , fugiant à me omnes contrariæ potestates , & ego glorificem sanctum Nomen tuum . O cæli cives , gloriosi triumphatores , qui transistis per nostra pericula , & jam estis in tuto , juvate hunc paupericulum , qui adhuc laborat in tentationum procellis ; ut adjutus à vobis , etiam socius fiam vestræ victoriæ . Amen .